כפילא תרבע ותומסת זוזא · לפי מה שפי' דתומסת טולה לו בכפילא אמסלם את הכפל ונפטר בכך מן התומסת קשה קלת מה בכך לי כפילא תרבע ותומסת זוזא ומיהו בקונטי פי' דליית ליה כפרה בחומש כיון שתין ניכר ומובלט בתוך הכפל ולי הוה מפרש דתומסת טולה לו בכפילו אמסלם את התומסת וטולה לו לכפל הוה ניחא דהוה פריך שפיר תכל לטון בכפילו לא מסמע הכי ובתוספתא נמי גרסי' ותומסת טולה לו מתוך כפילו וכיון"ל מפרש דתלטון ברייתא קפריך דמסמע דתומסת טולה בכל כפילו :

אלמא קרן כעין שגנב · תימה תמלי לא דחי כנון דמעיקרא מוית זוזא ולבסוף מוית ד' וכפילא זוזא כעין שגנב דלא כרב ותומסת זוזא כסנת העמדה בדין כדתמר דתכרה לו שמייה מסלם ד' וי"ל דליכא למימר הכי כלל דמהיכא תיתי דקרן יהא כסנת העמדה בדין וכפל ד' וה' יהי' כעין שגנב דתין לתלק בין כפל ד' וה' לקרן אם לא מכח הפסוק וזה אין לנו שום פסוק ורב נמי דמחלק היינו משום דקרן קדמים ועוד דכלתו הכי דחי שפיר ונוח לו כפי התמת וכלותו ענין שהיה המסייע תומר שתין להטמידה :

ואי תמרת שיטוי קונה · פירוש כי הלי דמלה ונעשה תיל תכל הא פשיטא דשיטוי קונה כ"ש :

איל בן יומו קרוי תיל · מיהו ודאי לענין קרבן תמרינן *דתיל בן שני שנים מדכתיב במקום אחר כבש בן שנתו (ויקרא יב) :

דא מני בית שמאי היא · הלי שטויא ליתא לרבה דאית ליה ברים הגוזל קמא (לקמן דף נד·) דוקא לגבוה אסרי ב"ש משום דאמרים ות"ת היכי מדמה ליה דמה ענין אתן לגזל שיטוי וי"ל דקסבר דלי שיטוי קונה ת"ש דלות הוא להתיר שיטוי בהאתן דאמרינן שם מיטין ועבדן סולת. עיין כשבר יכאים לרשי"ת ד"ה ת"ל : כי' ר"ז :

הן ולא שיטוייהם · תימה דבסמוך נפקא ליה לרבה דשיטוי קונה מקרא אחרינא דכתיב אשר גזל כעין שגזל יחזיר ועוד קשה דרב אסדא קאמר *דשיטוי אין קונה דדרים אשר גזל מ"מ ובהגוזל קמא (לד:) קאמר רבי יוחנן דבר תורה גזילה אמסתיא חוזרת בעיניה מדכתיב והשיב את הגזילה מ"מ וכי פליגי אביי אהלל ורבי' לר"י דלקמן מייתי בשיטוי אחזר לבריותו ואהכי מייתי ברים הגוזל קמא מלתיה דר' יוחנן ורבה דבסמוך סבר דאפי' שיטוי אחזר לבריותו נמי קני ולרבי אחי קרחי דאי לאו אלא חד קרא הוה מוקמינן ליה בשיטוי אתין אחזר והא דמייתי רבה שיטוי לדברי ממתניתין דהגוזל עליס (לקמן ד' נב:) משום דמייתי בשיטוי אחזר לבריותו כדמוקי לי' התם ברים פרקין (שם) בעליס משופים ולמר טווי והחיה דלא הספיק ליתן לו עד שנבעו נרלה לרבה דאייתי נמי בשיטוי אחזר שיכול להעבידו ע"י לפון כדתמר ברים הגוזל (שם) ואע"פ דלר' יוחנן מייתי בשיטוי אתין אחזר תוזר ומוקי לה בקלא אתין דלא עבר לה לרבה נרלה לו דוחק להעמידה בקלא אתין (דלא עבר) ולהכי מייתי מינה כיעתא :

הם

עין משפט נר מצוה

כד א מיי' פ"ד מהל' גניבה הלכה ז והלכה ו :

כה ב מיי' פ"ו מהל' שבועות הלכה טו ופ"ז מהל' גזילה הלכה יב והל' יג :

כו ג ד מיי' פ"ו מהל' גניבה הל' יג ופ"ד מהל' גזילה והלכה הלכה יד טוש"ע ח"מ סי' שנ :

כז ה מיי' פ"ד מהל' מיסורי ממון הלכה עו והל' יח סמג לאתין טז :

מהנה

ע"ב ד"ה לפנות המקום

נוסח

ספר אחי חכ' ורבי' הגדות הב"ח (ה) גם' שיטוי במקומו אשם עומד כנ"ל :

[פרה פ"ח מ"ג]

נוסח כת"י (עד סס)

שיטוי קונה/אין קונה

נוסח

שיטוי ע"ל ר' אילעא דאמרה טלה ואשתו אית קנאי אמרי גמ' שור בן יומו קרוי שור. עי' מגמות לח ע"ש אשלח ר' ישמ' ותוס' שם ד"ה ת"ל : ראמרינן עיין כשבר יכאים לרשי"ת טלה הוא שיטוי ואמרי' כי' ר"ז :

מהנה

(מאוקמ)

קושיות ע"ל ר' אילעא

תשובות

[לקמן סו· ע"ב]

מסורת השים

* כי' בא"ד הכי' כפ"ו דף לאשל- כי' חוב' ובסה בא"ד אלא ליתא בכ"ל ובקונט' ואשלם אחל' כפי' ובקונט' ואשלם אחל' כפי' ובסה' ואחי' ...

ויקרא כ:כד

שור אחל' שור ושלח לי' יתנו ויעלו אחרו ואחי' יוסף ע"ז יתנו ויעלו אחרו כפל ואת אחרו יביא לפי' אין תשית מן הצאן...

* גרסינן בפ"ג אחתן נוגח ואחיך בלב בית ר' א-לקח לכל נגד כי תוציאת ר' א-לקח את טניפא

* בפ"ג [ב"ק לה:] אבעיות לקמן לה: תשובת רבא לאחי "ראשית כספיכם" פ"א מ"ח כתו' ובי'

ג"ל דתכבח [מגילה כ: ע"ז נב:]

מורם נגבי מינך · בתמיה : ונקנינהו בשיטוי הסם · נסי דסבח דגופיה לח הוי שיטוי, דממילה קסבח ונזל ומיהו בסמת ודלי ליסתי : מ"מ קשיא · לר' לילטא : שיטוי כמקומו עומד · תע"ג דתישתי לח נפיק מרשות בעלים : מני מדא אמור · לקרכן :

עד

לקמן נו:

* רפ"ק דגיטין ע"ל ר' אילעא כי הוא אחרינא התלוי בד' טו:

* שוקיים אלו אינם נוטל בידים אלא לחזאות ע"ל מהרי"ט ח"ב סי' ל"ח (בסוף) ובסוגיית הסוגיא ד"ה אמר ר' אבין [בכח סד: כתובות מה:] ר' יהודה

ויקרא כה

כרתיים נאלץ

[לקמן סה:]

לקמן נג: תמורה ל:

* בפרים פ"ג [ב"ק לה:] מה תביא אחתן נוגח ואחיך בלב בית ר' א-לקח לכל נגד כי תוציאת ר' א-לקח את טניפא